

Warszawa, 2007-02-02

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

604/127/O1/2007

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 6.02.07

nr 858 podpis

Pan Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Mariana Miłka na 24. posiedzeniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 21 grudnia 2006 r., w sprawie odwołania gen. bryg. prof. dr. hab. inż. Bogusława Smólskiego ze stanowiska Rektora Wojskowej Akademii Technicznej (BPS/DSK-043-032/07), proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Pojawiające się w kręgach akademickich uczelni wojskowych obawy, w związku z planowaną reformą wyższego szkolnictwa wojskowego, co do dalszych losów akademii wojskowych, w tym szczególnie Wojskowej Akademii Technicznej, są zrozumiałe, aczkolwiek nieuzasadnione. Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie stanie się jednym z filarów nowo tworzonych struktur wyższego szkolnictwa wojskowego. Kadra naukowo – dydaktyczna tej uczelni będzie zapleczem umożliwiającym kształcenie politechniczne przyszłych studentów Uniwersytetu Obrony Narodowej.

Odnosząc się do obaw cywilnych studentów uczelni wojskowych pragnę podkreślić, że nie jest zamiarem naruszanie ich praw nabytych. Ministerstwo Obrony Narodowej dołoży wszelkich starań, aby obecnie studiujący w WAT, otrzymali dyplomy ukończenia studiów zawierające nazwę tej uczelni. Projekt ustawy w sprawie reformy wyższego szkolnictwa wojskowego, uwzględniający także tę kwestię, jest już po uzgodnieniach wewnątrzresortowych i w najbliższym czasie zostanie przekazany do konsultacji społecznych, w tym do zaopiniowania przez senaty zainteresowanych uczelni.

Reforma na pewno nie będzie przez wszystkich przyjęta z entuzjazmem. Jest to proces trudny do przeprowadzenia i wchodzący w kolizję z różnymi lokalnymi interesami. Niemniej jednak jest konieczny, gdyż dotychczasowe przedsięwzięcia reorganizujące wyższe szkolnictwo wojskowe nie przyniosły konkretnych efektów.

Utworzony w latach 2001–2004 system kształcenia i doskonalenia zawodowego oficerów, oparty na trzech akademiach wojskowych oraz dwóch

wyższych szkołach oficerskich, przy których funkcjonują studia oficerskie, nie spełnił oczekiwań. Szczególnie nieefektywne okazało się przygotowywanie kadr oficerskich w trybie przeszkolenia wojskowego w studium oficerskim osób przyjmowanych spośród absolwentów uczelni cywilnych. Wyraźnym tego przykładem jest rekrutacja prowadzona w 2006 r., w wyniku której na 463 miejsca w studiach oficerskich przy Wyższej Szkole Oficerskiej Sił Powietrznych i Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Lądowych kandydowało tylko 851 osób (ograniczona możliwość stosowania „selekcji pozytywnej”). Przy dwóch turach rekrutacji (w drugiej turze obniżono wymogi kwalifikacyjne) przyjęto jedynie 291 słuchaczy. Przyczyną tego była głównie mała sprawność fizyczna kandydujących oraz słaba znajomość przez nich języka angielskiego. Ponadto posiadane wykształcenie w znaczącym stopniu odbiegało od potrzeb Sił Zbrojnych RP.

Dotkliwie skutki reorganizacji szkolnictwa wojskowego odczuwane są także w obszarze wojskowej służby zdrowia. Podjęcie decyzji o połączeniu Wojskowej Akademii Medycznej z Akademią Medyczną w Łodzi, zaprzestanie prowadzenia studiów dla kandydatów na oficerów-lekarzy i przyjęcie modelu zaspokajania potrzeb kadrowych w korpusie osobowym medycznym, polegającego wyłącznie na przeszkalaniu wojskowym lekarzy rekrutowanych spośród absolwentów cywilnych uczelni medycznych, okazało się zdecydowanie krótkowzroczne w kontekście wstąpienia Polski do Unii Europejskiej i otwarcia dla lekarzy nowych rynków pracy. Cywilni lekarze medycyny nie są zainteresowani podjęciem zawodowej służby wojskowej, czego dowodem jest prowadzona w ostatnich dwóch latach rekrutacja, w trakcie której zgłosiło się do służby zaledwie 16 lekarzy (przy 400 wakatach w wojskowej służbie zdrowia).

Powyższe skłania do powrotu do dotychczasowej formy przygotowania do zawodowej służby wojskowej, tj. do studiów kandydatów na oficerów w uczelni wojskowej. Studia wojskowe, oprócz możliwości lepszego kształtowania cech osobowych i przekazywania wiedzy oraz umiejętności specjalizowanych dla potrzeb wojska, są doskonałym czynnikiem motywacyjnym do podjęcia przez młodego obywatela służby wojskowej.

Wyższe szkoły oficerskie nie mają bezpiecznej perspektywy na rozwój (tworzenie nowych kierunków studiów), jak również otwarcie się na cywilny rynek edukacyjny. Wynika to z faktu, że zdecydowana większość realizowanych przez te szkoły zadań sprowadza się do szkolenia specjalistycznego na potrzeby właściwego rodzaju sił zbrojnych, a w szczególności:

- szkolenia młodszych specjalistów (żołnierzy zasadniczej służby wojskowej) i kursów dla starszych szeregowych;
- szkolenia kandydatów na podoficerów i podoficerów w ramach wsparcia szkół podoficerskich, w tym zabezpieczania funkcjonowania tych szkół pod względem administracyjnym, logistycznym i szkoleniowym;
- szkolenia rezerw osobowych, w tym przeszkalania wojskowego studentów i absolwentów uczelni cywilnych;

- szkolenia praktycznego kandydatów na oficerów w określonych specjalnościach wojskowych;
- prowadzenia kursów przeszkolenia dla oficerów młodszych;
- szkolenia kandydatów na oficerów rekrutowanych spośród absolwentów cywilnych uczelni wyższych;
- prowadzenia kursów i szkoleń językowych dla kadry i pracowników cywilnych.

Planowane w systemie wyższego szkolnictwa wojskowego zmiany organizacyjne, w tym przekształcenie wyższych szkół oficerskich w szkoły oficerskie nie podlegające przepisom ustawy dnia z dnia 27 lipca 2005 r. - *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 ze zm.), funkcjonujące w centrach szkolenia w Dęblinie i Wrocławiu, są zasadne. Jest to tym bardziej celowe, iż pozostałe uczelnie wojskowe, a w szczególności Akademia Obrony Narodowej oraz Wojskowa Akademia Techniczna z powołaniem są w stanie przejąć aktualne zadania dydaktyczne tych szkół, jak również zapewnić kontynuację studiów na poziomie II stopnia.

Struktury organizacyjne, potencjał, poziom zatrudnienia oraz infrastruktura majątkowa szkolnictwa wojskowego są zbyt rozbudowane w stosunku do istniejących potrzeb. Utrzymywanie dotychczasowego modelu szkolnictwa, przy potrzebach Sił Zbrojnych RP szacowanych na ok. 700 przyszłych oficerów rocznie, jest zbyt kosztowne i nieefektywne.

Reforma szkolnictwa wojskowego jest integralnym elementem trwającego od kilkunastu lat procesu transformacji Sił Zbrojnych RP. To jeden z tych obszarów wojskowej rzeczywistości, który wymaga odważnych i niestety trudnych ze społecznego punktu widzenia decyzji, wpisujących wojskowy system kształcenia w realia 150 - tysięcznej armii. Także system finansowania szkolnictwa wojskowego jest, z punktu widzenia resortu i potrzeb Sił Zbrojnych RP, nieefektywny i nieprzejrzysty.

Nowoczesna, zawodowa armia potrzebuje uczelni z jasno określoną misją, zapewniającej kształcenie na poziomie akademickim, dostarczającej teoretycznej oraz praktycznej wiedzy specjalistycznej przyszłemu oficerowi Wojska Polskiego.

Projekt ustawy o utworzeniu Uniwersytetu Obrony Narodowej jest rozwiązaniem spełniającym przyjęte przez resort obrony narodowej założenia reformy wyższego szkolnictwa wojskowego i oczekiwania w kwestii kształcenia przyszłych kadr oficerskich. Konsolidacja uczelni pozwoli na obniżenie kosztów kształcenia oraz funkcjonowania.

Uniwersytet będzie kształcić na 22 kierunkach studiów oraz posiadać uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w 13 dziedzinach i uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w 18 dziedzinach nauk: wojskowych, technicznych, chemicznych i medycznych.

Pragnę podkreślić, iż fuzja i utworzenie jednej uczelni - a nie likwidacja, jak się niekiedy sugeruje - przyniesie wzrost potencjału naukowego. To szansa na stworzenie prężnego ośrodka naukowo-badawczego, dydaktycznego

specjalizującego się w obszarze bezpieczeństwa państwa i obronności, kształcącego nie tylko przyszłych oficerów na potrzeby Sił Zbrojnych RP, ale specjalistów dla administracji rządowej i samorządowej.

Odnosząc się do kwestii przyczyn odwołania Rektora WAT, uprzejmie informuję, że w dniu 11 grudnia 2006 r. została wydana decyzja personalna Nr 623, dotycząca zwolnienia z zawodowej służby wojskowej gen. bryg. Bogusława Smólskiego - z dniem 29 maja 2007 r., tj. z dniem osiągnięcia przez oficera wieku 60 lat. W związku z wydaniem decyzji o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, stosownie do postanowień art. 21 ustawy z dnia 11 września 2003 r. *o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych* (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 ze zm.), w stosunku do gen. bryg. Bogusława Smólskiego została wydana decyzja o zwolnieniu z zajmowanego stanowiska służbowego i przeniesieniu, z dniem 3 stycznia 2007 r., do dyspozycji Dyrektora Departamentu Kadr.

Następnie, w dniu 5 stycznia 2007 r., gen. bryg. Bogusław Smólski dokonał wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej i wniósł o skrócenie okresu wypowiedzenia do dnia 31 stycznia 2007 r.

Mając powyższe na uwadze, Minister Obrony Narodowej przychylił się do wniosku i wydał kolejną decyzję, uwzględniając proponowany przez zainteresowanego termin zwolnienia z zawodowej służby wojskowej.

Pragnę podkreślić, iż doceniam zasługi Pana gen. bryg. Bogusława Smólskiego dla Wojskowej Akademii Technicznej. Zapewniam również, iż odwołanie rektora nie wpłynie na kondycję uczelni i nie zaprzepaści jej dorobku.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia mam nadzieję, że uzna je Pan Marszałek za wystarczające.

Z wyrazami szacunku i poważania

wz. Marek ZAJĄKAŁA

SEKRETARZ STANU W MON

Do wiadomości:

Pan Szymon JAJKO

Dyrektor Departamentu Spraw Parlamentarnych
i Obsługi Rady do Spraw Uchodźców w KPRM